

Kabul Olan Dua

– BENGÜL.A. · 13 Eylül 2020

Ben oldukça uslu bir çocuğum. Kardeşim ise ele avuca sığmaz bir yaramaz. Yemeği iştahla yer ve herkesten önce bitiririm. O ise yemek istemez, önüne konulana da yemez, nazlanır. Annemi ben hiç üzmem, hatta yardım bile ederim ama kardeşim, annemi çok üzer. Hatta ağlatır bile. Bütün bunlara rağmen, nedense evdeki bütün yaramazlıkları yapan benim anne ve babamın gözünde! Haksız yere suçlanmak çok gücüme gidiyor ve üzüyorum.

Geceleri yatağa girince, kardeşim ölsün diye dua eder oldum son zamanlarda. O ölünce babam da hep beni sever düşüncesi aklıma yer etti. "Pis cüce! Neden doğdun ki zaten sen?" Her gece bu düşünce ve dualarla uyur oldum. Zaman zaman rüyalar görürüm, çok sevinirim. Babam, annem ve ortalarında ben; elimden tutulmuş gezmelere gidiyoruz. Parklarda istediğim kadar oynayıp, koşuyorum kan ter içinde. Top oynuyoruz babamla işte ilk defa. Ne yapsam hiç kızılmıyor bana. Başımı okşuyor, kucağına alıp havaya atıp tutuyor. O kadar mutlu ve sevinçliyim ki. Hiç dövümü beni babam, sadece ne yapsam daha çok seviyor. Çünkü kardeşim yok, ölmüş! Aramıza giremiyor artık. Annem ve babamla mutluluğun tadını çıkarıyoruz kısacası.

Birden aklıma geldi. Bir gün pis cüce kardeşimle salonda top oynuyoruz. Top yanlışlıkla masada duran vazoya çarpıp kırılmıştı. Cam kırıkları her tarafa saçılmıştı. Aslında vazoyu kardeşim kırmıştı. Ama suç her zamanki gibi üzerime kalmıştı. Babam hışımla odaya girip "Allah'ın cezası velet! Nedir senden çektiğimiz!" küfürlerle karışık sayıp dökmüştü. O kadar çok dövmüştü ki her yerimden kan gelmişti. Madem o, hep böyle haksız yere sövüp sayacak, dövecek o da ölsün artık. Dayanamıyorum bu haksızlıklara. Babam hep onu seviyor, sanki beni hiç istemiyor.

İşte bu olaydan sonra geceleri yatağa girince yorganı başıma kadar çeker, artık kardeşimle birlikte babamın da ölmesi için ağlayarak dua ederim. Ne kadar zaman geçti, hatırlamıyorum. Bir akşam babam eve çok erken geldi. Omuzları çökmüş, gözlerindeki o sert bakışlar kaybolmuş, yüzü sapsarı vaziyette içeriye girdi. Tam iki saat boyunca; annemle mutfağın kapısını örtüp gizli gizli fısıldaşarak konuştular.

O gün okulun camını kırmıştım kazara. Galiba onu duydu diye düşündüm. Yiyeceğim dayağı titreyerek bekliyordum. Bir zaman sonra odaya geldiler. Hayret, babam hala suskundu. Ağzını bıçak açmıyor, karşıya dalmış boş boş bakıyordu. Bir anlam veremedim. İşe de gitmemeye başladı günler geçtikçe. Onu hep yatarken görür oldum. Önceleri pek önemsemedim çocuk aklımca. Belki de grip gibi basit bir hastalığı vardır diye tekrar önemsemeden oyunlarıma daldım.

Bana bir şey oldu bu suskun zamanlarda. Evde durmadan yaramazlık yapıyor, kardeşimi her fırsatta dövüyor, küfür ediyor, eşyaları kırıp döküyorum. Hatta bir keresinde elimdeki çakmakla oynarken,

perdeyi tutuşturdum. Babam buna bile hiç ses etmedi. Adeta kr ve sağır gibi. Babamdaki bu ani değişikliğe bir anlam yüklemekte zorlanıyorum. Çok merak ettiğim için sonunda anneme sormaya karar verdim. "Babam neden böyle anne nesi var?" Diye sorunca gözleri doldu, derinlere dalıp gitti. Bir şeyler vardı ama nedense annem benden saklıyordu. "Bir şeyi yok oğlum. Baban iyi ve hep iyi olacak. Merak etme." Dedi.

Bu defa babamın yattığı yatağın ayakucuna oturarak onu izlemeye başladım. Uyanmasını bekliyordum iim iime sığmadan. Gözlerini atığında beni yatağında oturur halde görünce şaşırdı. Gülümsemeye alışıyordu. "Baba! Sen iyi olacaktığın annem öyle diyor." Deyince evet oğlum doğru demiş. Ben çok iyiyim. Biraz yorgunum son günlerde hepsi bu. Sen bunları kendine dert edinme sakın. Derslerini ihmal etme sakın. Nasıl desem ki sen çok akıllı bir çocuksun aslında ve uslusun. Seni yok yere dvdğm, azarladığım zamanlarda oldu. Unut bunları, aldırma emi oğlum. Babalar hem dver, hem de sever. Baba olduğunda anlayacaksın beni." Dedi, yavaş yavaş konuşuyordu.

Babamın bu munis anlatışında, her şeyi anlamıştım. Bütün suç bendeydi. Canım yandıkça gece dualarıma ölsün diye onu da katmıştım. Dualarım kabul olmuş ve babam ölüyordu. Benim suumdu benim dualarım yüzünden olmuştu bütün bunlar. Bu pişmanlıklarım içinde günler geçiyordu. Bir gün okuldan eve geldiğimde, evin kalabalık olduğunu gördüm. Annemin çığlıklar içinde canhıraş ağlama sesi geliyordu. Hızlıca çantamı atıp eve girdim. Babamın yatağına baktım, yoktu! Annemin ağlayan gözlerle bana baktığını fark edince, babamın öldüğünü anladım.

Her şey benim ettiğim kötü dualarımın kabul edilmesiyle olmuştu. Ben çok kötü bir ocuğum. Yediğim dayakları hatırladım. řu an onların bin beterini hak ediyorum. İimi birden bire derin bir korku kapladı. Ya ettiğim dualar yüzünden kardeşim de ölürse? Bu düşünceyi bir türlü söküp atamıyorum zihnimden. Çok korkuyorum. ığlık çığlığa ağlamaktan kimse beni kurtaramıyor. " Ne olur Allah'ım kardeşim de lmesin!" Duam hala her gün dudaklarımdan dökülüyor.

O günden sonra asla bu tür bir dua etmedim hiç. Böyle yaparsam baştan ettiğim duanın etkisi geçer, babamda beni affedip geri döner diye düşündüm. Hep uslu bir ocuk oldum. Annem ne derse hep yaptım, yardım ettim. Evde top oynamadım bir daha. Üzerimi kirletmedim. Kardeşime hep iyi davrandım ve ona hep ağabeylik yaptım.